

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P., s. r. o.**, so sídlom P., IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou F., s. r. o., so sídlom G., IČO: X., proti žalovanej: **S.**, so sídlom Ž., **o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8C/159/2012, o dovolaniach žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. novembra 2014, č. k. 5Co/211/2014-104 a proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. novembra 2014, č. k. 5Co/213/2014-112, takto

r o z h o d o l :

I. Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. novembra 2014, č. k. 5Co/211/2014-104 **o d m i e t a .**

II. Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. novembra 2014, č. k. 5Co/213/2014-112 **o d m i e t a .**

III. Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza uznesením z 04. marca 2013, č. k. 8C/159/2012-27, uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne uznesením z 12. novembra 2014, sp. zn. 5Co/211/2014, napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.). V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti. Za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. K odvolacím námietkam žalobkyne uviedol, že dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojim nesprávnym postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Vecné oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti nevzťahuje (II. ÚS 124/2011).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, v ktorom žiadal zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že v danom prípade: a) sudy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 ods. 1 písm. e/ O. s. p.), b) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), c) rozhodoval vylúčený sudca, resp. bol súd nesprávne obsadený (§ 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1Cdo/122/2014, 1Cdo/264/2013, 3Cdo/311/2014, 3Cdo/534/2014, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 5Cdo/295/2014, 5Cdo/311/2014, 6Cdo/120/2014, 6Cdo/304/2014, 8Cdo/281/2014, 8Cdo/213/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Okresný súd Prievidza uznesením z 31. januára 2014, č. k. 8C/159/2012-87, uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo veci samej vo výške 20 eur podľa položky č. 7a v spojení s poznámkou k položke 1 bod 3 Sadzobníka súdnych poplatkov, zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 12. novembra 2014, sp. zn. 5Co/213/2014, uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.). Uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 01. októbra 2012 spočítava súdnym poplatkom vo výške 20 eur; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej pokiaľ je podané po tomto dátume. Podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť a súd prvého stupňa mu podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20 eur.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť a pre prípad úspešnosti žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), ktorý mal spočívať vo vydaní prekvapivého rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení práva dovolateľa na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť tam, kde ju uložiť nemal.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5Cdo/284/2014, 5Cdo/294/2014, 6Cdo/236/2014, 6Cdo/295/2014, 6Cdo/279/2014, 8Cdo/305/2014, 8Cdo/220/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 O. s. p. a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 23. júna 2016

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: K.